

varme Sommertid meget ofte bliver helt eller halvt bestadiget saaledes, at det ikke er til at sælge derovre. Spørgsmaalet bliver da nu, paa hvilken Del af Transporten derovre til Salgsstedet det er, at det danske Smør tager Skade. Er det paa de danske Statsbaner, eller paa Søvejen, eller paa Transporten fra Barkeston til London? Det rimeligste er jo, at det tager en Del Skade overalt. Efter hvad der er oplyst, er jo alt ikke, som det burde og kunde være, hverken paa Statsbanerne, eller paa Stibene, som sejle fra Esbjerg til Barkeston. Den Mand, som jeg har mine Meddelelser fra, mente, som sagt, at en væsentlig Del af Skaden lider det paa Vejen fra Barkeston til London, og han fremhævede særlig Manglen af et virkeligt Tilhyn i Barkeston. Manglen af Afkølingsvogne og en hel Del andre Mangler. Den højtærede Minister har jo allerede omtalt disse Mangler, og jeg finder ingen Anledning, til at komme nærmere ind derpaa, da hans Fremstilling i alt væsentligt falder sammen med de Udtalelser, jeg har hørt af den engelske Agent. Der er dog et enkelt Punkt, som jeg finder Anledning til at komme lidt nærmere ind paa, og det er Forholdet ved Udløsningen af Stibene og Indladningen i Jærnbanevognene, fordi her den højtærede Ministers Fremstilling, af disse Forhold og den engelske Agents Udtalelser derom ikke ganske falde sammen eller ere i nøje Overensstemmelse med hinanden. Den engelske Agent hævdede med stor Bestemthed, at han havde set med egne Øjne, at efter Udløsningen af Stibene kunde Smørfustagerne undertiden henstaa i flere Timer, idet de enten stod paa den aabne Losseplads aldeles utilbrækkede og ubeskyttede mod Solens opvædende og skadelige Indvirkning, eller, naar det kom meget højt, bleve indsatte i nogle uheldige aabne Træffure, hvor Solen ogsaa havde saa omtrent uhindret Udgang. Denne Uoverensstemmelse mellem de to Fremstillinger kan dog maaske nok forklares der, ved, at saaledes, som den højtærede Minister har fremstillet Forholdene, gaar det rimeligvis til, for saa vidt som Jærnbaneelskabet har Vogne disponible, naar Udløsningen sker, medens det da ogsaa er muligt, at det gaar til paa den anden Maade, naar der ikke er tilstrækkelig ledige Vogne. Spørgsmaalet bliver da, hvad der er Reglen og hvad Undtagelsen. For saa vidt det sidste er Reglen, er det let forklarligt og forstaaeligt, at en saa hensynsløs Behandling af Smørret let kan foraarstige ubodelig Skade, navnlig naar dertil kommer alle de andre Mangler og Ulemper, som flæbe ved Træffiken over hele Linien. Jeg tror, at der

kunde være god Grund til at forlange af det engelske Jærnbaneelskab, at der lige saa vel i Barkeston som i London blev tilvejebragt et Kolerum til foreløbig Opbevaring af Værerne, naar det Tilfælde indtræffer, at Udløsningen af Stibene og Indladningen i Vognene ikke kan foregaa samtidig. — I denne Forbindelse finder jeg Anledning til med et Par Ord at omtale Overenskomsten mellem den høje Regering og det forenede Dampstibselskab. Paa et enkelt Punkt forekommer det mig nemlig, at der i denne Overenskomst er et Hul, idet, saa vidt jeg har kunnet forstaa, dette Forhold ved Udløsningen og Indladningen i Barkeston slet ikke er omtalt i Kontrakten. Desuden forekommer det mig ogsaa, at det forenede Dampstibselskabs Forpligtelser med Hensyn til Transporten fra Barkeston til London ere noget ubestemte. I § 6 i Bilaget til Kontrakten hedder det nemlig, at Smørret om Sommeren skal transporteres i disse Ventilationsvogne med Lærvedsmellemrum, og at der i London skal tilvejebringes en kolid Hvelving til foreløbig Opbevaring af Værerne, men der bruges i denne Paragraf et Udtryk, nemlig „tilsiger“, og jeg er ikke fuldt klar over, hvor meget juridisk Forbindende der egentlig ligger deraf. Saaledes som jeg opfatter det, betragter jeg det nærmest som et Løfte, som man kan holde, om man vil og kan, men som man ikke kan drages juridisk til Ansvar for, naar det ikke bliver holdt fuldt ud. At Løftet eller Forpligtelsen ikke er blevet holdt, er indrømmet for saa vidt, som disse Ventilationsvogne — som ingen, jeg ikke heller, rigtig ved, hvad er — aldrig ere bleve anvendte under Transporten. Men selv om der nu er en virkelig Forpligtelse for det forenede Dampstibselskab, i denne § 6, forekommer det mig, at den bliver saa omtrent annulleret og gjort værdiløs ved Slutningen af § 9. Det hedder nemlig der: For Befordringen med Jærnbanen fra Barkeston til London bære hverken Statsbanerne eller Dampstibselskabet noget Ansvar. Med denne Ansvarsfritæthed forekommer det mig, at det forenede Dampstibselskab kan afvise enhver Klage over Skade, som Værerne lide paa Transporten fra Barkeston til London, blot med den Erklæring, at for denne Del af Transporten bærer Selskabet intet Ansvar. Naar imidlertid Dampstibselskabet paatager sig at føre Værerne fra Esbjerg til London og virkelig hæver sin Betaling for hele Transporten, forekommer det mig, at det ogsaa burde have Ansvar for, at disse Værere i uskadt Stand naa deres Bestemmelsessted, London. Hvorledes det forenede Damp-